

Den sidste ærede Taler syntes heller ikke om at give Administrationen en Bemyndigelse til at eftergive Stempelafgiften for smaa Bortlodninger. Heller ikke paa dette Punkt er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg mener, at det er ganske ubilligt, at man, naar der foranstaltes en Bortlodning i velgørende Øjemed, tidt af ganske ubetydelige Genstande, da straks skal komme med Statskassens Begær om en Afgift. Jeg synes, at det er ganske uberettiget, og jeg glæder mig ganske særlig over den Bestemmelse, som her vil vinde Lovkraft, hvis dette Lovforslag gaar igennem, at man kan eftergive den Slags Afgifter. Jeg tror for øvrigt, at der finder en Mængde af den Slags Bortlodninger Sted, uden at denne Afgift erlægges, og uden at Myndighederne skride ind, og ogsaa dette synes jeg kunde foranledige, at det, som faktisk sker, faar en legal Bettegelse.

Jørgen Pedersen: Selve det Princip, som ligger til Grund for Forslaget, synes jeg ikke, at der kan gøres nogen berettiget Indvending imod. Det forekommer mig rimeligt, at Stempelafgiften kommer til at staa i Forhold, om ikke til Lodsedlernes Værdi — i Almindelighed har en Lodsedel ingen Værdi — saa dog til deres Pris. Der har imellem de ærede Medlemmer, der have talt, været Uenighed om, hvorvidt man skulde tilvejebringe denne Regulering paa en saadan Maade, at man samtidig satte Statsafgiften op, eller om man skulde blive ved det bestaaende, eller rettere sagt, som det foreslaas i Forslaget, gaa en lille Smule ned. Det kan der forhandles om. Det forekommer mig, at der er noget tiltalende i, at man endelig en Gang faar en Skattelov i Haanden, hvor der ikke reguleres opad, hvad der er det almindelige, og jeg er derfor tilbøjelig til at holde med dem, som mene, at ved denne Lejlighed skulle vi blive ved Regeringsforslaget.

Med Hensyn til det omstridte Punkt i § 2 er jeg tilbøjelig til at holde med det ærede Medlem fra Odense (Hey). Jeg mener ogsaa, at vi have faaet for rigeligt med Lotterispil. Den Bemyndigelse, der hermed gives Administrationen til at fritage Lotterier, der kun tage en lille Pris for deres Sedler, for Stempelafgift, indeholder jo dog en Begunstigelse og derigennem en Slags Opmuntring til at spille. Jeg tror, at de mange Bortlodninger til Fordel for dette eller hint ikke er noget, man skal begunstige eller understøtte, men

det er noget i Slægt med Basarer, noget, som meget hyppigt forekommer mig at være en Vederstyggelighed, noget, der lokker Pengene ud af Folks Lommer. Det er rimeligere, at de Bidrag, man ønsker at faa Folk til at yde, ydes paa en naturlig og ligefrem Maade, saaledes at Folk vide, hvad de give, og at det, de give, bliver brugt til det, som er Øjemedet dermed, og det gør jo en Del af det ikke, naar man enten spiller i Lotteriet eller gaar paa Basar.

I Begyndelsen af § 3 er der en Bestemmelse, som jeg kunde ønske lidt mere Klarhed over. Der staar, at enhver Udsteder og Modtager af en stempelpligtig Lodsedel er ansvarlig for Afgiftens Erlæggelse. Da der nu gives Adgang til at betale Afgiften, naar Spillet er færdigt, er Modtageren af Lodsedlen jo ganske ude af Stand til at kontrollere eller have Indfyldelse paa, om denne Stempelafgift er betalt eller ikke. Nu ser jeg nok, at Paragraffen kun paalægger Lodsedlens Udsteder Bøde, altsaa ikke Modtageren, idet der staar i Bemærkningerne, at det Ansvar, som skal paahvile baade den, der køber Lodsedlen, og den, der sælger den, er i Overensstemmelse med de almindelige Regler, men at man af praktiske Hensyn dog har ment kun at ville paalægge Udstederen Bøde. Jeg vil da gerne vide, hvad det er for et Ansvar, som *Modtageren* paatager sig, hvis det skulde vise sig, at Sælgeren ikke betaler Stempelafgiften. Bøde kan han jo ikke komme til at betale efter Lovforslaget; det kan kun Udstederen komme til. Hvad er det da for et Ansvar, man paatager sig ved at købe en Seddel uden at kunne vide, om Afgiften bliver betalt? Er det kun en almindelig Talefigur, der staar i Lovforslaget, eller har det nogen reel Betydning?

Brandes: Jeg skal ikke blande mig videre i det Principspørgsmaal, som selve Lovforslaget omfatter, eller den Strid, der er ført derom. Det stærkeste Indtryk af Lovforslaget er dette, at det er meget lidt at beskæftige sig med for dette Ting og i det hele for Lovgivningsmagten. Hvis der ikke var saadan Dyrtid paa Lovforslag, især i dette Ting, kunde man næsten tænke sig, at det ikke var blevet forelagt. Det synes kun at være forelagt, for at vi skulle have nogen Næring, noget at beskæftige os med i denne Samling, som nu er begyndt, men hvori der ikke har været afholdt mange Møder, og hvori Tinget ikke har haft meget Stof til Behandling.